

[Udenrigsministeren.]

standset, og at de nordkoreanske angrebstropper ikke blev trukket tilbage.

Under disse omstændigheder beordrede De Forenede Staters præsident militær hjælp til Sydkorea, og sikkerhedsrådet anbefalede De Forenede Nationers medlemsstater at yde Sydkorea enhver bistand, som var nødvendig for at slå det væbnede angreb tilbage og genoprette freden og sikkerheden.

Sikkerhedsrådet anbefalede yderligere De Forenede Nationers medlemsstater, som måtte stille militære styrker og anden bistand til rådighed i henhold til dets resolutioner, at stille sådanne styrker og sådan bistand til rådighed for en enhedskommando og anmodede De Forenede Stater om at udpege den øverstkommanderende for disse styrker.

De Forenede Stater bragte omgående og resolut Sydkorea hjælp. Senere trådte også andre landes styrker ind i kampen side om side med de amerikanske under De Forenede Nationers flag.

Angrebet kom aldeles uventet. Ikke mindst på grund af de store afstande var det forbundet med enorme vanskeligheder at bringe hjælp. Men takket være De Forenede Staters enestående militære indsats er det nordkoreanske angreb nu kastet tilbage, og angriberens endelige nederlag synes ikke fjærnt. Det, der her er sket, er intet mindre end skelsættende, ikke alene i De Forenede Nationers korte historie, men i hele den nyere tids historie. Det er første gang, at De Forenede Nationer har været i stand til at virke som en effektiv øverste international retshåndhævende myndighed til værn for fred og sikkerhed. På samme måde som borgernes fredelige liv i det nationale samfund forudsætter, at politiet er stærkere end forbryderen, er det også i det internationale samfund en forudsætning for fredelige tilstande, at retsmyndighederne er stærkere end retsbryderen.

Det, der ikke lykkedes Folkeforbundet, har i dette tilfælde kunnet gennemføres i overensstemmelse med De Forenede Nationers beslutning.

Den danske regering fordømmer som alle fredselskende regeringer Nordkoreas ulovlige angrebskrig, og regeringen har fra første færd været rede til i det omfang, det var muligt, at efterkomme Sikkerhedsrådets opfordring til at yde De Forenede Nationer bistand. Den danske regering er sig således sine forpligtelser som medlem af De Forenede Nationer fuldt bevidst, men da Danmark kun råder over meget begrænsede militære

styrker, idet genopbygningen af Danmarks forsvar efter besættelsen jo langt fra er afsluttet, så regeringen sig ikke i stand til at tilbyde militær bistand. Derimod fremsatte regeringen tilbud om at stille et større kvantum medicinalvarer til rådighed. Regeringen tilbød yderligere at udruste Det Østasiatiske Kompagnis motorskib „Jutlandia“ som hospitalsskib og udsende dette til brug for De Forenede Nationers styrker i Korea, og begge disse tilbud har De Forenede Nationers enhedskommando med tak taget imod.

Danmark har yderligere sammen med 7 andre lande modtaget en forespørgsel fra De Forenede Nationer om bidrag til levering af et samlet kvantum på 3 000 t sukker til fordeling blandt Sydkoreas befolkning. Herpå har regeringen svaret, at man kunne tilbyde 500 t som Danmarks andel.

Endelig må det nævnes, at regeringen den 22. august efter aftale med rederiet J. Lauritzen tilbød De Forenede Nationer at stille rederiets m. s. „Bella Dan“ til rådighed, idet man af hensyn til rederiets dispositioner anmodede om svar inden den 2. september. Da udenrigsministeriet fra De Forenede Nationers enhedskommando den 9. september modtog meddelelse om, at tilbudet meget blev værdsat, men at der endnu ikke havde været mulighed for at tage stilling til det, meddelte ministeriet i forståelse med rederiet enhedskommandoen, at det beklageligvis ikke var muligt for rederiet at holde skibet til disposition på ubestemt tid, hvorfor rederiet som følge af, at tilbudet ikke for tiden kunne modtages, måtte tage skibet i brug til andre formål. Skulle der senere blive brug derfor, ville spørgsmålet påny kunne tages op til undersøgelse. Jeg vil gerne ved denne lejlighed udtale regeringens tak og påskønnelse overfor rederiet J. Lauritzen for det smukke tilbud.

Jeg skal derefter gå over til at omtale Koreaspørgsmålets hidtidige behandling på FN's plenarforsamling, der den 19. september trådte sammen i Flushing Meadows ved New York.

Forinden spørgsmålet blev forelagt plenarforsamlingen, blev det indgående drøftet i den politiske komité. Den britiske delegerede havde her fremsat et resolutionsforslag med Australien, Brasilien, Cuba, Nederlandene, Norge, Pakistan og Philippinerne som medforslagsstillere.

I forslaget indledning og motiver henvises bl. a. til plenarforsamlingens resolutioner af 1947, 1948 og 1949 og til, at de mål, der var angivet i disse resolutioner,